

[Justitsministeren.]

giver Regler om, hvorledes Oprejsningsnævnet kan skaffe Sagerne oplyst. § 6 foreskriver, at Afgørelsen skal træffes ved en begrundet Kendelse. § 7 hjemler en Ankeinstans, et Overnævn, der sammensættes af en Højesteretsdommer, endnu et Medlem, der opfylder Betingelserne for at være Dommer, og ligesom ved Underinstansen en af de Sagførere, der virker som Forsvarere. Til Fremme af Sagernes Behandling er der givet Hjemmel for, at Oprejsningsnævnet kan omgøre sine Kendelser, uden at egentlig Anke er paakrævet, naar der forelægges Nævnet nye Oplysninger. § 8 giver Hjemmel for, at den erstatningsberettigede i Stedet for Erstatningen kan kræve en Erklæring af Oprejsningsnævnet om, at hans Internering har været ubegrundet. Ved Afgivelse af denne Erklæring skal naturligvis den samme Undersøgelse iværksættes og den samme Fremgangsmaade følges som ved Tilkendelse af Erstatning. § 9 indeholder Bestemmelse om, hvordan Erstatningskravet gaar over paa Børn og Ægtefælle efter den interneredes Død. § 10 foreskriver, at Erstatninger og Omkostninger ved Gennemførelsen af Loven udredes af Statskassen, og endelig meddeles der i § 11 Justitsministeren Hjemmel til at give Regler, som er nødvendige til Lovens Gennemførelse.

Jeg tillader mig at indstille Lovforslaget til Tingets velvillige og hurtige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 246 af 10. Maj 1940 om Handel med samt Tilvirkning og Besiddelse af Vaaben m. v., jfr. Lov Nr. 137 af 13. Marts 1943 om Ændring i samme Lov.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1535; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 1363).

Sagen sattes til Forhandling.

Vagn Bro: At denne Lovgivning de facto og saare nødvendigt ikke har været overholdt i de sidste vanskelige Aar af Besættelsestiden, er alle klar over; og saaledes maatte det jo ogsaa være. Nu, da Politiet

og Hæren atter staar konstitueret, maa det være Meningen, at vi ogsaa maa vende tilbage til de Forhold, som Loven er Udtryk for, og kun under denne Forudsætning kan mit Parti tiltræde dette Lovforslag; da der i den Anledning kan være nogle Spørgsmaal at drøfte med den højtærede Justitsminister, skal jeg derfor til sin Tid tillade mig at stille Forslag om en Udvalgsbehandling.

Carsten Raft: Det kunde synes mærkeligt at behandle denne Lov, der faktisk er en Vaabenforbudslov, paa et Tidspunkt, da Titusinder af Vaaben er i Befolkningens Besiddelse med Myndighedernes Viden og Billigelse. Det er nu ikke saa indviklet endda, for dels er denne Lov kun en Bemyndigelseslov, hvorefter Justitsministeren under særlige Forhold kan udstede disse Forbud, og dels hænger den udstrakte Vaabenbesiddelse sammen med Spørgsmaalet om Hjemmeværn og Modstandsstyrkernes Omdannelse til Hjemmeværn. Det er ganske klart, at med Hjemmeværnsbegrebet er snævert forbundet Betydningen af, at den enkelte Mand har sine Vaaben, og at det er let at komme i Besiddelse af automatiske Vaaben — ellers falder Hjemmeværnets regionale Betydning jo væk.

Det er saaledes Spørgsmaalene foreligger, og det er derfor urimeligt at gaa helt uden om dem. Politikommandør Møllerup har ønsket, at alle Vaaben skulde hjemkaldes, og det er meget naturligt paa et Tidspunkt, da nogle af hans Folk var faldet, fordi Forbryderne havde skudt dem under Forfølgelsen. Jeg er nu ikke saa sikker paa, at det vil have den rette Virkning, for Forbryderne afleverer jo ikke deres Vaaben, men det bliver de pøne Folk, der kommer til at aflevere Vaaben, og Spørgsmaalet er, om ikke Tilstedeværelsen af legale Vaaben nu blandt Befolkningen netop er egnet til at skræmme Forbryderne fra at anvende deres. Der er nemlig det mærkelige, at umiddelbart efter 19. September var der et lille Stop i de danske Skud; de danske Forbrydere holdt sig noget tilbage paa Grund af den indtraadte skærpede Tilstand. Jeg vil ogsaa tro, at dette, at der bogstavelig talt i hver eneste københavnske Trappeopgang findes Vaaben, gør sit dertil. Derfor tror jeg ikke, at Kravet i og for sig, rent bortset fra de forsvarsmæssige Krav, der bør stilles om Oprettelse af Hjemmeværn, behøver at blive taget til Følge; men jeg kunde nok tænke mig, at noget større Stramhed og Strenghed med Hensyn til